

NEDJELJNA ČITANJA

Jr 31,7-9; Ps 126,1-6; Heb 5,1-6; Mk 10,46-52

Draga braćo i sestre,

Isusu je žao čovjeka koji je izgubio očni vid. Taj je imao samo jednu želju: "Učitelju moj, da progledam." Isusove riječi slijepcu pokazuju nam o čemu se radi: "Idi, vjera te tvoja spasila!" Vjera ti je pomogla! Vjera čini da vidi, da otvori oči. Isusu je stalo, da ga ljudi nalaze u vjeri i tako dođu do vjere u Oca nebeskog koji je njega poslao u svijet. Možemo se upitati: koliko nam pomaže vjera, da uistinu postanemo oni koji "vide"? Da, mi smo zahvalni Bogu za dar vjere, i vjera znači da svoj život čvrsto temeljimo na Božjoj istini i obećanju, da potpuno gradimo na njemu. Tko to čini, proširuje svoj horizont. On ne gradi na pijesku, nego na pouzdanom temelju života. Kod slijepca u evanđelju, kojeg je Isus izliječio, ne radi se samo o ponovnom uspostavljanju sposobnosti gledanja. Još je važnije to, da je on u vjeri našao Isusa. Baš stoga on želi slijediti Isusa kao učenici, nakon što je izliječen od Isusa, i što može vidjeti. Čovjek koji ne vjeruje u Boga i u njegova Sina Isusa Krista, ograničen je u svojoj duhovnoj moći gledanja. Doduše vidi s tjelesnim očima, možda misli da je prilično inteligentan i da je iznad drugih. Ali, što koristi sve zemaljsko znanje i spoznaja, ako njemu ostaje zatvorena stvarnost Božja? Konačno takav čovjek kruži samo oko samoga sebe i svoga vlastitog malog svijeta. On je zarobljenik samoga sebe, i ako svjesno uskraćuje vjeru u Boga, tada on u izvjesnom smislu dobrovoljno izabire stanje duhovne sljepoće. Ovo nam evanđelje treba pomoći, da obnovimo našu vlastitu odluku obzirom na vjeru i da istu produbimo. Samo tada, svjedočanstvom vjere, možemo pomoći drugim ljudima, da i oni nađu orijentaciju za svoj život.